

59. JIRÁSKOVA HRONOVA

NÁRODNÍ PŘEHLÍDKA AMATÉRSKÝCH DIVADELNÍCH SOUBORŮ, POŘÁDANÁ V RÁMCI FESTIVALU ZÁJMOVÉ UMĚLECKÉ ČINNOSTI 1989 NA POČEST 45. VÝROČÍ SLOVENSKÉHO NÁRODNÍHO POVSTÁNÍ

Opět: Kdo to sem vybral?!

Tato otázka je na Jiráskově Hronově kladena rok co rok, někdy mírně, jindy drsněji, popř. i v určité méně decentní obměně. Výběr se v jednotlivých ročnících prováděl různě, vyzkoušena byla řada způsobů jak sem dostat to, co by si vyhlášovatelé i diváci přáli tady vidět, nicméně ten způsob, který byl právě v tom kterém roce použit, byl obvykle vždy shledán lehkým... Ponechme pro tentokrát historii výběrů stranou — ostatně se o tom v posledních letech ve Zpravodaji vždy psalo. Návštěvníka letošního JH jistě nejvíce zajímá, jak byl proveden výběr právě na 59. Jiráskův Hronov.

Po zkušenostech z loňské přehlídky byla pro letošní — národní — ročník zvolena varianta dvojího výběru do dvou částí přehlídky.

1. Každý kraj dostal možnost delegovat podle svého výběru jednu inscenaci do soutěžní části JH. Nominaci prováděla

krajská kulturní střediska (se souhlasem svých KNV), nominace měla podle soutěžního řádu vycházet z krajské přehlídky. Tento výběr krajů již dále nebyl ověřován výběrovou porotou ani jiným „sítím“, co kraje navrhly, to se tu hraje, za tento výběr odpovídají jednoznačně kraje samy.

V soutěžní části tedy dochází ke konfrontaci inscenací souborů, které tu reprezentují amatérské divadelníky svých krajů, tyto soubory posuzuje porota jednotlivě a navrhuje pro ně i případná ocenění. Domníváme se, že takováto konfrontace výsledků amatérské divadelní činnosti krajů a její kvalifikované posouzení je věc potřebná a prospěšná jak pro amatérské divadelníky samotné (to především), tak také pro příslušné krajské orgány a instituce, kterým může pomoci v hledání způsobů, jak co nejlépe v současných podmínkách napomáhat rozvoji

neprofesionálního divadelnictví. Na rozdíl od některých hlasů, volajících přitom k návratu ke stanovování pořadí inscenací soudíme, že účelnější je oceňování cenami bez určení pořadí a to za inscenace, které podle názoru poroty i diskusních klubů v něčem pozitivním zaujaly více, než ty ostatní. Jsou také hlasy, odsuzující vůbec udělování cen s tím, že oceněním je již samotný výběr na JH — zdá se však, že by porota přece jen

(pokračování na str. 2)

S písničkami, říkankami a básničkami anglického autora Edwarda Leara si nadmíru porozuměl Loučkářský soubor C SKP Svitavy. Svou poetickou inscenaci o vnitřním bohatství duše nazval prostě Edward. Získal za ni řadu cen, ale také, a to především, srdce mnoha diváků.

Stužkonožka červená

Pokud potkáte kdekoli v kohokoliv červeně osužovaného, vězte, že jde o ělena štábu, poroty, Zpravodaje atd. Všichni, kdo se starají o hladký chod přehlídky, mají nejen červenou barvu, ale také jednu výhodu. Jsou osvobozeni od poplatků za vstupné. Ale nezávidíte jim. Zatímco vy se budete v klubu dobře bavit, oni sem většinou doběhnou na opožďenou večerí mezi dalšími deseti úkoly, které je ještě čekají.

V očekávání divadelního dění

Pro všechny přátele divadla, kteří se už včera s dychtivostí sjeli do Mekky ochotníků, připravil Svaz českých divadelních ochotníků Večer přátelství. Název vsukutku výstižný, neboť šlo o vystoupení amatérů z nejrůznějších koutů ČSR, o ukázky finálových monologů, dialogů, aktovek z národních soutěží, které SČDO už tradičně pořádá.

Večerem nás provázel Dušan Zakopal — a v úvodu nemohl jinak, než připomenout smutný fakt, že se prvně scházíme v Hronově bez táty ochotníků Ládi Lhoty. Na jeho počest se svaz rozhodl národní přehlídku jednoaktovek v Želči pořádat jako jeho memoriiál.

A koho jsme včera viděli? Soubor z Rybiště v Čechách se představil interludiem Vo nevěrný Káče. Petr Toman z Chomutova pobavil monologem ze

hry A. Nicolaje Houbový šašlik, stejně jako Ilona Severimová se Stanislavem Rytychem z Hlinska dialogem A. Schnitzlera ze hry Rej. Jiří Hlávka a Petr Richter z Karlových Varů se spolehli na kvalitu Voskovec a Wericha a vybrali si scé- (pokračování na str. 2)

Chuť „hronova“

Asi je to jeden z nejkratších průvodů, co znám. Ostatní, delší a mohutnější, však nebývají v deset večer. Fakule však přisvěcují pouliční osvětlení a záhy, pod lucernou vzplane oheň...

Oheň přátelství již tradičně zahájil každoroční setkání divadelníků v Hronově. Jeho plameny rozzářily stovky, tváří kolem, neznámých i známých, těch, kteří se tu pravidelně setkávají i nových, co chtějí (pokračování na str. 2)

Dnešní program JH

9.00	Škola režisérů SČDO	ZŠ
12.30	Zahájení Dílny divadelní fotografie	Náchod
15.15	Koncert dechového orchestru LŠU Hronov	před JD
16.00	Slavnostní zahájení	schody JD
16.00	Příliš horká lázeň — DS Metra Blansko	JD
16.15	Edward — „C“ — SKP Svitavy	Slávie
17.00	Tisková beseda	klub JD
18.00	Taneční večer	Velký Dřevič
18.30	Vitání DS JELO DK ROH DP hlavního města Prahy	schody JD
19.15	Edward — „C“ — SKP Svitavy	Slávie
19.30	Příliš horká lázeň — DS Metra Blansko	JD
22.00	Filmový večer — Já, truchlivý bůh	sady MAJ
22.00	Patronátní večer	SOU

1/89

Střípky

Pro opozdilce a lenochy

Pro všechny, kdo nemohou stihnout nabitý program i proto, kdo raději jezdí než chodí pěšky, připravil letos organizační štáb příjemnou novinku. K dispozici budou tři taxíky! Ve dne si pečlivě přečtete číslo ve vývěsní skříní před informační kanceláří a pro taxík si zatelefonujte, večer vždycky nějaký najdete přímo před informacemi stát. Doufejme, že řidiči nebudou čekat na své pasažéry nadarmo.

Když v parku prší

Filmový program letošního Jiráskova Hronova je stejně jako loňský bohatý a zajímavý. Vy, kteří skepticky sledujete nepříznivé počasí, o nic nepřijedete ani tehdy, když v sadech MAJ bude pršet. V dešti se samozřejmě promítat nebude, ale filmy i diváci se přesunou do budovy základní školy na náměstí proti obuvi. Jedna místnost v přízemí se promění v náhradní kinosál. Vedle něj najdete také útočiště obvyklý stánek Dilia s divadelními texty.

Barevný kvartet

Zapíšíte se v informačním středisku do diskusních klubů ke svým oblíbeným moderátorům. Kateřina Fixová se skrývá pod barvou růžovou, Majku Bokovou zase najdete ve žluté třídě. František Zborník je tentokrát ve znamení modré a Luděk Richter, který nahradil Milana Schejbalu, má módní jialovou. Milan Schejbal Jiráskův Hronov neopustil, ale tentokrát se rozhodl pro roli režiséra. S divadelním souborem Tyl při MěstKS Rakovník se potýkal se Schormovou dramatická Páralovy Profesionální ženy. Jak se mu to podařilo, si přijde poslechnout do diskusních klubů.

„Konkurence“ z éteru

O všem, co se letos v Hronově děje a bude dít vás informuje náš Zpravodaj. Nejsme tu však jediní. Třikrát denně nám konkuruje rozhlasové zpravodajství. Můžete si ho poslechnout vždy od 8.30 do 8.45 hodin, od 12.30 do 12.45 hodin a od 19.00 do 19.15 hodin. Zastavte se tedy v hronovských ulicích nebo na náměstí a pozorně poslouchejte, abyste o nic důležitého nepřišli. I když si na změny nepotrpíme, člověk nikdy neví a rozhlas má proti nám tu výhodu, že vychází třikrát denně, zatímco noviny pouze jednou.

Divadlo ZK ROH Metra Blansko si už vysloužilo pověst odvážného souboru, který se nebojí ani muzikálu. Ani tentokrát hudbu neopustili, ale přidali ještě satiru. V režii a scénografii J. Poláčka uvedou letos v Hronově Majakovského Příliš horkou lázeň.

Příloha ve středu

Pro ty čtenáře Zpravodaje, kteří v loňském roce uvítali rozšíření časopisu o přílohu, máme dobrou zprávu. Příloha bude! Vyjde samostatně a bude mít 24 stran hodnotného obsahu za 10 Kčs.

Protože však problémy s možnostmi tisku trvají (zejména s jeho finančním krytím), tiskne se příloha mimo Hronov a bude k dispozici od středy 9. 8. u kolportérů Zpravodaje, příp. si o ni můžete napsat (i o přehlídce) na organizační štáb Jiráskova Hronova. Její náplň je letos monotematická a seznamí vás se zlomkem tvorby tří polských teoretiků divadla — Grotowského, Brauna a Kantora — jejich význam přerůstá hranice země a jejich tvorba patří k nejsoučasnějším tendencím světového divadla. —tom—

Opět: Kdo to sem vybral?!

(dokončení ze str. 1)
měla svůj názor vyjádřit vedle posudku i formou ceny. Nemyslím ale, že toto je klíčová otázka JH — ostatně návštěvníci letošního ročníku budou mít možnost se k této otázce vyjádřit v anketě.

Ještě poznámku: V letošním roce delegovaly do soutěžní části soubory všechny kraje s výjimkou Severomoravského, kde KKS došlo k názoru, že letos úroveň krajské přehlídky neopravňovala k účasti na JH žádný soubor tohoto kraje. 2. V loňském roce se nesporně osvědčilo při zvání souborů různých dramatických žánrů,

V očekávání divadelního dění

(dokončení ze str. 1)
nu z Balady z hadrů. Soubor Impuls z Ostravy-Vítkovic se představil autorským, víceméně pantomimickým příběhem Aleny Piasečné, nazvaným Zít-ra.

Závěr celého večera pak patřil členům souboru D 3 z Karlových Varů, kteří na podkladě Čapkových textů jak se dělá divadlo, s vlastními písničkami a především na podkladě vlastních praktických zkušeností

a s laskavým nadhledem vyprávěli strhujícím způsobem o tom, co je nám všem blízké, protože na vlastní kůži často pocítujeme, za jakých zmatků vlastně vzniká divadelní představení. Byl to závěr takřka symbolický — ladící diváka na správnou atmosféru v očekávání budoucího týdenního divadelního dění.

Za příjemný večer v režii Vlastimila Vondráčka děkuje-me!

Redakce je kompletní

Redakce Zpravodaje doznala oproti loňskému složení jistých změn. „Opustil“ ji Jirka Pokorný, jehož post zaujal Alexander Gregar a stal se tak rovněž platným pomocníkem vedoucí redaktorky Jany Paterové a redaktorů Aleny Exnarové a Vladimíra Fořta.

Letos se v redakci poprvé objevila i trojice studentů z katedry divadelní a filmové vědy FF UK v Praze. O tom, jaký je jejich pohled na současné amatérské divadlo se máte nyní možnost přesvědčit. Zpravodaj přinese glosy, postřehy, polemiky apod. z pera a psacího stroje Věry Černé, Evy Langšádlové a Zdeňka Tichého.

programová rada JH a návštěvníci 59. JH zde tyto inscenace uvidí — doufám, že spolu s inscenacemi soutěžní části představují dobrou zeň dosti pestrého sortimentu toho, co je v amatérském divadle nejzajímavější. Výběr, projednaný programovou radou v letošním roce nikdo další neschvaloval.

Shrnuto — na otázku „kdo to sem vybral?“ zní odpověď: inscenace soutěžní části kraje, inscenace nesoutěžní části ÚKVC spolu s odborným aktivem.

Shrnuto — na otázku „kdo to sem vybral?“ zní odpověď: inscenace soutěžní části kraje, inscenace nesoutěžní části ÚKVC spolu s odborným aktivem.

Shrnuto — na otázku „kdo to sem vybral?“ zní odpověď: inscenace soutěžní části kraje, inscenace nesoutěžní části ÚKVC spolu s odborným aktivem.

ZDENĚK JÍROVÝ, předseda programové rady 59. JH

- anketa - anketa - anketa - anketa -

V úterý 17. ledna t. r. vyšel v Rudém právu, v tiskové konferenci k novele zákoníku práce, tento výrok dotazovaných, jimiž byli náměstek ministra práce a sociálních věcí ČSR Vladimír Mařík a tajemník ÚRO Jiří Neubert:

„Činnost souborů ZUČ není výkonem veřejné funkce, občanské povinnosti ani jiným úkonem v obecném zájmu, a proto pracovníkovi nevzniká nárok na uvolnění k této činnosti ze zaměstnání a samozřejmě ani na náhradu mzdy. V tomto případě organizace může poskytnout neplacené volno podle § 28 odst. 2 provádkového nařízení vlády ČSSR k zákoníku práce a pracovník se může s organizací dohodnout, že takto zameškanou pracovní dobu napracuje. Jinými slovy, na uvolnění z práce za účelem činnosti v souboru ZUČ není právní nárok a záleží na organizaci, zda poskytne neplacené volno.“

Tečka, hotovo. Národem divadelních amatérů, ale i dalších tisíců hrajících, zpívajících, tančících, pro potěchu svou i obecnstvu za honorář potlesku, v lepším případě i párku, proběhla po zádech le-

dová stopa. Vždyť kolik vystoupení je třeba uskutečnit v tzv. společenské objednávce, např. pro systém Mládež a kultura, pro SPOZ, pro nejrozličnější společensko politické akce. Jsme zváni na festivaly, přehlídky, zahraniční reprezentace, ať v resortním či státním zájmu. A takové akce občas do pracovního času zasahují! A členové souborů si je sami nevymýšlí!

Všem nám je jasné, že zájmová umělecká činnost je aktivita dobrovolná, uskutečňovaná ve volném čase, od zkušek až po vystoupení bez osobních nároků. Výsledek této práce je však již řadou nároků zatěžován, pochopitelně v diferenciaci podle kvality souborů, která rozšiřuje rádius vystoupení, patřících do výše zmínované činnosti. Práce souborů vytváří regulérní kulturní hodnoty, dnes hodnotnější o podíl na obrodě este-

tické výchovy. Poslání a smysl ZUČ je tak formulován i v mnohých stranických usneseních, v Zásadách činnosti kolektivů ZUČ i v navrhovaném zákoně o kulturně výchovné činnosti.

Místní kultura navíc již není jen záležitostí úzkého regionu. Struktury souborů se (pokračování na str. 4)

JARMARK SE NEKONÁ

Blanenský soubor mohl být jedním ze dvou, které na letošním JH uvedou po dvou inscenacích (tím druhým jsou ochotníci z Lomnice nad Popelkou). Leč, stalo se, jeden z herců v Hacksově Jarmarku utrpěl úraz a úterní představení se rozplynulo ve vůni karbolky. Škoda. Jarmark před Hronovem provázely výtečné reference, šifřící slávu hereckých dovedností blanenských a půvabu Ireny Vrtělové. Za Jarmarkem si tedy budeme muset zajet na nějakou jinou přehlídku nebo na podzim (pokud máte příslib či konto) třeba do Anglie. O dva protagonisty Jarmarku však nepřejdeme. Vystoupí dnes večer v Majakovského „Horké lázni“. Eduardu Hofmanovi tedy s přáním brzkého uzdravení posílámé pozdrav.

V loňském roce jste se v rámci filmového programu Jiráskova Hronova mohli seznámit s herecům Vlastimila Brodského, a to zejména ve snímcích z 60. let, které jsou naší současnou distribucí - a bohužel i klubovou - neprávem opomíjeny. Náš letošní cyklus chce připomenout umění několika osobností české filmové kamery 60. let a program opět zahrnuje tituly, jež by mohli (a snad i měli) znát každý, kdo se o dramatické umění tak či onak zajímá. Ve středěční příloze našeho Zpravodaje najdete obsáhlejší článek z pera Václava Merhauty, jež se zevrubněji ohlíží za českou kameramanskou školou i tvorbou kameramanů, kteří snímali filmy uvedené v přehledce.

Kamera šedesátých let

V historii světového filmu je řada umělecky vrcholných údobí. Patří k nim nesporně šedesátá léta, která přinesla nové vjadřovací prostředky, nové pohledy na filmovou realitu. I český film - a zákonitě tedy i filmová kamera - prožívá v tomto období svoji uměleckou konjunkturu. Stojí zato si proto některá jména a souvislosti připomenout, jež jsou pro hodnotu české kamery 60. let rozhodující.

Pod vlivem nových světových trendů, a z reakce na styl profesionální konvence, jímž pracovala škola klasická, se zrodila nová česká kameramanská škola. Místo úzkostlivě vyvážené kompozice, přejemnělého a někdy i vyumělkovaného osvětlení, přinesla uvolnění v kompozici i pohybu kamery, zjednodušený způsob osvětlování atd. Českou filmovou tvorbu těchto let vytvářely však vedle příslušníků školy nové (J. Kučera, J. Šofr, J. Kališ, M. Ondříček, B. Bařka, I. Šlapeta, S. Szomolányi, J. Kolín, A. Barla, S. Milota a další) také „klasikové“ (J. Tuzar, J. Střecha, J. Roth, V. Huňka, J. Stallich), kameramané na pomezí generací i stylů (V. Novotný, R. Milič, J. Čuřík, J. Ilík) i nastupující generace 70. let (J. Macháně).

Experimentátorem v kompozici a v barevné technice se stal J. Kučera, autor vynikající černobílá i barevné fotografie ve filmech Až přijde kocour, Křik, Démanty noci, Perličky na dně, Sedmikráska, Ovoce stromů rajských jíme, Všichni dobří rodáci. Vytříbené výtvarné citění a smysl pro zánr i téma byli vlastní J. Šofrovi, hlavnímu spolupracovníkovi J. Menzela (Ostře sledované vlaky, Rozmarné léto, Skřivánci na niti, dále snímky Pytel blech, O slavnosti a hostech, Farářův konec). Výrazný vlastní styl s náročnou kompozicí měl J. Čuřík (především Brynychův Transport z ráje a Vlácilova Holubice, dále O něčem jiném, Každý den odvalu, Bloudění, Žert). M. Ondříček, dvorní kameraman Formanův, byl přesný v kom-

pozici, uměřený ve výrazu, ctil režiséra. Kultivovaný projev a moderní pojetí světla charakterizovaly F. Uldřicha, hlavního kameramana F. Vlácilu. (Údolí včel, Adelheid). Z příslušníků starší školy suverénním zvládnutím techniky vynikal R. Milič, jenž nejlépe souzněl s Kadárem a Klosem (Smrt si říká Engelchen, Obžalovaný). Lyrickým světlotonným řešením obrazu s šerosvitnými melancholickými náladami proslul J. Ilík, tehdy hlavní spolupracovník Kachyňův (Práče, Trápení, Kočár do Vídně, Noc nevěsty), i autor sugestivní černobílé fotografie ve Vávrově Kládě na čarodějnicě.

J. Kališ přinesl novou práci kameramana se světlem a prostorem, princip světelné perspektivy. Většina jeho snímků z onoho období se stala důkazem, že kvality mistrů této profese nemusí být závislé na celkové umělecké hodnotě filmových děl, ale mohou být dány novátorstvím v kameramanské technice. J. Vaníš uplatnil poetické vidění skutečnosti ve filmech Kachyňových (Závrať, Naděje, Vysoká zeď). Trikový kameraman V. Novotný se zapsal do dějin českého hraného filmu vynikající fotografií „oscarového“ Obchodu na korze. J. Němeček snímá Formanův hraný debut

Černý Petr, dále Bočanovu Soukromou vichřici, Polákovy Nebeské jezdcy a Kachlíkův snímek Já, truchlivý bůh. I. Šlapeta, realizátor dramatického obrazu na vysoké profesionální úrovni, spolupracoval s A. Mášou (Hotel pro cizince, Ohlédnutí) i s P. Juráčkem (Každý mladý muž). Herzův film Znamení Raka a vrcholné dílo Vlácilova Markéta Lazarová snímá B. Bařka. Kameramanem širokoúhlého muzikálu Kdyby tisíc klarinetů, stejně jako Krejčíkových filmů Labyrint srdce a Polnočná omša i snímků F. Filipa Odvážná slečna a Utrpení mladého Boháčka, byl R. Stahl. Experimentující debutantem ve Vávrových hrubínovských adaptacích se stal A. Barla.

Výběr významných kameramanských osobností 60. let je samozřejmě subjektivní, byl však podřízen jednomu zásadnímu hledisku: Kameramanské umění není totožné s hodnotou filmového díla jako celku. Z filmu, který je špatný povahou látky, scénářem, režii či hereckými výkony, kameraman umělecky přesvědčivý snímek udělat nemůže. Pokud jsou však všechny tyto skutečnosti hodnotné, pak právě mistrovství kameramana může filmové dílo posunout ke kvalitám umělecky nejvyšším.

PETR SLÁDEČEK

Nové tváře - Nové tváře

Novým mužem na ministerstvu kultury ČSR, majícím v pracovním úvazku zájmovou uměleckou činnost, je PaedDr. Josef Faltus. Na úvod našeho rozhovoru jsme ho požádali, aby stručně prozradil něco ze své biografie . . .

„Původní povolání: učitel českého jazyka a dějepisu. V roce 1964 jsem dokončil studium na Pedagogickém institutu v Pardubicích. Učil jsem na školách ve Východočeském a Severočeském kraji. Později jsem pracoval ve funkcích ředitele školy, okresního školního inspektora, vedoucího odboru školství okresního národní výboru. V roce 1985 jsem byl na Pedagogické fakultě v Ústí nad Labem promován doktorem pedagogických věd. Dokončil jsem postgraduální studium na vysoké škole politické se zaměřením na kulturní politiku. Tři roky jsem pracoval ve funkci vedoucího odboru kultury severočeského KNV a od 1. září 1988 působím na ministerstvu kultury ČSR ve funkci vedoucího oddělení kulturně výchovné činnosti a knihoven.“

■ Jaký je váš názor na novou koncepci Jiráskova Hronova a co na ní považujete za pozitivní?

„Nová koncepce vychází ze zkušeností minulých ročníků Hronova i dalších ústředních divadelních přehlídek. Zdůrazňuje metodický charakter přehlídek, neboť ve svém soutěžním programu zahrnuje národní soutěž v oboru amatérského divadla dospělých. Větší míra odpovědnosti při výběru inscenací do hlavního programu nyní leží na odborech kultury KNV (NVP), oproti minulým ročníkům je zrušeno ústřední výběrové řízení, které bylo velmi náročné na čas i finanční prostředky. Tím, že za sestavení a schválení programu plně odpovídá vyhlášovatel ÚKVČ, zjednodušuje se schvalovací proces a současně se prodlužuje časový

prostor pro kvalitnější přípravu přehlídky jak v krajích, tak i na úrovni centra (prodlouží se tím termín pro předložení krajských návrhů do hlavního programu zhruba o tři týdny). Nesoutěžní program navíc přináší jiné zajímavé inscenace z dalších divadelních přehlídek, jistě i z výrazných posláních přehlíky jako vrcholné akce amatérského divadla v ČSR.“

■ Co považujete za největší problém současného amatérského divadla?

„Jedním z největších problémů, který se ovšem netýká pouze amatérského divadla, ale ZUČ všeobecně, jsou problémy, které vznikly se schválením nového zákoníku práce. Týkájí se možnosti uvolňování aktivních účastníků ZUČ z pracovního procesu. Tato skutečnost se stává brzdou rozvoje zájmové umělecké činnosti. Pokud se nepodaří tyto problémy dořešit (o což se ministerstvo kultury ČSR snaží), bude záležet skutečně jen na samotných „aktivistech“ ZUČ, zda budou ve své práci i za takto ztížených podmínek pokračovat. Přesto však věřím, že amatérské divadlo bude mít dostatek sil, aby se dále rozvíjelo, že se stejně jako dosud bude spolupodílet na vývoji českého divadelnictví.“

-pat-

Příjemná, mladistvá tvář na snímku patří Jiřímu Wildovi, člena divadelního souboru „Kódl“ z Lomnice nad Popelkou. Je jedním z protagonistů Turecké kavárny Roberta Thomase, kterou lomničtí uvedou na letošním Jiráskově Hronovu již ve čtyřicáté repríze.

Zítřejší program JH

9.00	Škola režisérů SČDO	ZŠ
9.00	Beseda poroty se souborem	klub JD
9.30	Diskusní kluby	ZŠ
13.00	Setkání Středočechů	
13.30	Klepy — div. F KUFRU PKO Olomouc	Slávie
14.00	Setkání členů KPJH	ZŠ
16.00	Přeměna — DS JELO DK ROH DP hlavního města Prahy	JD
16.00	Jaro — SOK M — klubu Tatra Kopřivnice	Žďárky
18.15	Klepy — div. F KUFRU PKO Olomouc	Slávie
18.30	Vítání souboru Dialog DK ROH Plzeň	schody JD
19.30	Přeměna — DS JELO DK ROH DP hlavního města Prahy	JD
19.30	Jaro — SOK M — klubu Tatra Kopřivnice	Žďárky
21.00	Taneční večer	Slávie
22.00	Filmový večer — Já, truchlivý bůh	sady MAJ
22.00	Patronátní večer	SOU

- anketa - anketa - anketa - anketa -

(dokončení ze str. 3)

neomezují na členy z jednoho místa. A předpisy brání i úhradě jízdného na zkoušky. Chceme rozšiřovat členskou základnu a v jedné obci nebo městě nenajdeme tolik lidí, aby to vydalo na soubor nebo naopak, kvalitní soubory, od nichž se očekává důsledná tvůrčí činnost, přitahují talenty pěkně ze široka. Problémů až dost. Legislativní, zřizovatelské, ekonomické. Boj o místo na slunci, za něž kulturní politika zájmovou činnost považuje. Stačí však, aby zaměstnavatel si vyložil slůvko může tak, že také nemusí, a vystoupení, na něž byl soubor pozván orgánem, institucí, či dokonce ministerstvem, je ohroženo. Ředitel souhlasí, mistr zakáže. Chceš-li se vyhnout problémům, věnuj se raději něčemu jinému nebo ničemu!

Úvod naší ankety proto uzavřeme ještě jedním citátem, tentokrát z úst tajemníka ÚRO

Miroslava Španiela z letošního únorové VII. plenární schůze ÚRO, který řekl, že „vliv naší kulturně výchovné činnosti na utváření osobnosti člověka trpí řadou nedostatků. Tato činnost se v organizacích (ROH) ponechává na iniciativě jednotlivců nebo kolektivů zájmové činnosti. To vede ke zkrácenému pohledu, jako by kulturní aktivity byly pouze individuálním koníčkem lidí. Mnohde se k tomu připojují i výrobní problémy, které vedou hospodářské pracovníky i odborové orgány k nedocenení významu kultury pro rozvoj člověka. Nejednou obě strany pohlížejí na kulturní činnost jako na něco zbytného, na okrají obecných zájmů. Těmto skutečnostem musíme důsledně čelit.“

V obou citátech najdeme pojem obecný zájem. V prvním z úhlu ekonomického, v druhém z politického. Abychom si rozuměli: v naší anketě

nám vůbec nejde jen o uvolňování členů souborů pro akce, které ve společenském zájmu jsou. Jde nám o sondu do celého postavení zájmové umělecké činnosti v návaznosti na předpisy odborové i státní, o problémy vznikající z ekonomických tlaků, o způsob fungování zájmové umělecké činnosti v současné době i do budoucnosti. Rádi bychom Vám položili dvě otázky

1. S jakými konkrétními problémy jste se setkali vy?
2. Jak si představujete zabezpečení souborů a jejich členů při vlastní činnosti souborů a při plnění společenských úkolů?

Věříme, že Vaše odpovědi přispějí k „lepšímu zacházení“ s aktivitami, které se jmenují zájmová umělecká činnost, a že přispějí k rozvoji myšlenkové kulturní činnosti byla zatlačena, že je třeba čelit tomu, aby vána na okraj obecných zájmů. —gs—

Dvě zprávy

■ Místo Jarmarku blanenského divadla uvidíme v úterý ve stejných časech představení souboru Scéna KaSS Kralupy n. V. Budou hrát hru Gabriely Zapolské „Štěstí je dřina, drahoušku“.

■ „My cizinou jsme bloudili...“, tak se jmenuje beseda s divadelníky, účastníky zahraničních zájezdů na festivaly, přehlídky apod., kterou pořádá Kruh přátel Jiráskova Hronova. Kdo má chuť, ať přijde poslechnout i povídat v neděli ve 14 hodin do některé ze tříd ZŠ na náměstí. Navíc si chtějí svolavatelé pohovořit i o možných podobách 60. JH.